

Пізня кар'єра

Діно Будзаті

Діно БУДЗАТІ

ПІЗНЯ КАР'ЄРА

Він уже мав п'ятдесятку, коли спостеріг, що хтось за ним слідкував. Із почуттям тривоги прискорив крок. А за ним теж: хтось — швидше. Ішов, ішов, минав країни, континенти, океани, сюди-туди крізь найжахливіші гори. Час від часу оглядався і, здавалося йому, що незнайомиць слідкував за ним.

Вже й так постарівся він! Але далі крокував; на нього дивилися люди, зовсім захоплені. Безперестанно втікаючи, він здійснив такі шалені подвиги — неможливі навіть для двадцятилітнього молодика. Вибрався, повертався, знову вирушав.

Він ще досі — на шляху. Іноді обертається, дивиться, і негайно знову в дорогу. Якби колись він зупинився, відпочив, якби колись він руки опустив, хоч би лиш на однісіньку годину — пропав би.

СУЧАСНІСТЬ (Мюнхен). — 1987. — № 3.

БАБОВАЛ Роман, переклад з італійської, 1987.